

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره مبارکه انشراح

" بسم الله الرحمن الرحيم* الم نشرح لك صدرک* و وضعنا عنک وزرک " خدا با پیامبر صحبت میکند که شرح صدری به پیامبر داده است و بار سنگین را از دوشش برداشته ، اسمش را رفعت داده و اینکه " فان مع العسر يسرا* إن مع العسر يسرا " با هر سختی دو آسانی است: یک آسانی در دنیا و یک آسانی در آخرت. و آن زاویه دید مهمی که در این سوره آمده : " فإذا فرغت فانصب* و إلى ربك فارغب " وقتی از کاری فارغ شدی خودت را بنداز به کار بعدی، کار بعدی را انجام بده و اینکه به سمت پروردگار باشد. میدانید چه زاویه دید مهمی مطرح میشود؟ اینکه دانشجویان، درس خوانده ها، طلبه ها، مهندسان، دکترها، اهل خانه، خانه دار، بچه دار، پیر، جوان، کارگر، مهندس ، مدیر چیزی به نام فراغت در این عالم نداریم. اصلا فارغ التحصیل نداریم یعنی کسی در مرحله زندگی اش جایی را تعیین کند و وقتی به آنجا رسید بگوید آخی من همه کارهایم را کرده ام. ما الکمون را آویختیم و بیختمیم...از این خبرها در عالم نیست. در این عالم فراغت نداریم. در این عالم باید همیشه در راه خدا جهد و مجاهده داشته باشیم. پس چیزی به نام فراغت اصلا غلط است. حالا سطح آدم ها هم با هم فرق دارد، یک نفر به لیسانس که میرسد احساس فراغت میکند، آن یکی فکر میکند دکتری که گرفت دیگه فارغ شد، دیگری فکر میکند بچه هایش را که به جایی رساند دیگر فارغ شده و کارهایش را کرده. نه خیر!

خدا به پیامبرش میگوید هر وقت فارغ شدی کار بعدی را شروع کن اگر هم چیزی به نام اوقات فراغت در زندگی مطرح است و داریم اوقات فراغت یعنی کسب توان و نیرو برای کارهایی که میخواهیم انجام بدهیم، برای کارها و وظایفی که به گردنمان است. وگرنه اوقات فراغت به این معنی که یک انسان عاطل و باطل هستیم، وقت اضافه داریم چگونه وقت اضافه مان را خوب مصرف کنیم ما چنین چیزی به نام اوقات فراغت نداریم. تفریح و اوقات فراغت هم برای این است که میخواهیم کسب نیرو و توان برای کار کردن کنیم. پس هیچ وقت در زندگی مان سقف و نقطه پایان تعیین نکنیم. هر وقت کاری را انجام دادیم و به جایی رسیدیم باز کارهای دیگر و مراحل دیگری پیش روی ما خواهد بود و اما نکته مهمش اینکه ، سمت اینها باید سمتی خدایی باشد: " و إلى ربك فارغب "

ان شالله که این سوره برای ما پیاده شود و بتوانیم از این نکات استفاده کنیم.

غرض سوره مبارکه انشراح

گوینده: شبیه به وقت هایی که رو به قبله نماز میخوانیم، باید حواسمان باشد رو به سمت همان قبله هم زندگی کنیم؛ باید حواسمان باشد رو به سمت همان قبله هم کار کنیم؛ باید حواسمان باشد تا در مسیر حق، هم قدم پیامبر شویم.

استاد چیت چیان:

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره ی مبارکه ی انشراح در ابتدا به یک سری ویژگی هایی که خداوند به پیامبر گرامی اسلام داده است اشاره می کند. شرح صدر و کمکی که به پیامبر شده است تا بتواند وظیفه شان را انجام بدهند و رفعت ذکر و بعد از این که به این موضوعات اشاره می کند، در انتهای سوره دو عمل را از پیامبر گرامی اسلام می خواهد. فإذا فرغت فانصب و إلی ربک فارغب. جهت گیری و میل و رغبتت دائماً به سمت پروردگار تبارک و تعالی باشد و در این مسیر، هیچ وقت بیکار نباش و عمل پی در پی و مستمر داشته باش.

سوره ی مبارکه ی انشراح آمده است تا به ما بگوید: اگر کسی می خواهد سختی های زندگی برایش آسان بشود، اگر کسی می خواهد در مسیر زندگی اش همراه پیامبر اسلام بشود، اگر کسی می خواهد شرح صدر پیدا کند و همپای پیامبر در مسیر اسلام حرکت کند لازمه اش این است که همواره در زندگی به دو چیز دقت کند: ۱- جهت گیری اش همیشه به سمت خداوند تبارک و تعالی باشد، مانند نماز که قبله داریم و به هیچ وجه نباید از آن برگردیم. کل زندگی ما یک قبله ی واحد داشته باشد. ۲- آدم دائماً در حال کار کردن باشد. استمرار در عمل داشته باشد. آدم بیکار نباشد و فراغت به معنای اینکه خب حالا یک مدت بیکار باشیم ببینیم چه می شود نداشته باشد. کسی که این دو قانون را رعایت کند، رغبت و جهت همیشگی به سمت خداوند و کار مداوم و پی در پی انجام دهد انشاءالله شایسته ی این خواهد شد که در این مسیر، همراه و همپای پیامبر گرامی اسلام شود.

گوینده: این را سوره ها گفته اند که سوره انشراح حکایت همراه شدن با پیامبر است در مسیری که فقط رو به سمت خداست.